

Daniels Bog - Nummer otteoghalvtreds

Visdommen åbnet: En udforskning af den trefoldige forening og gåden om 666 i profetien

Jeff Pippenger

2024-01-22

Det er blevet fastslået ved flere vidner, at Rom i historien og i profetien altid fremstår som den ottende og er af de syv. Dette symbols profetiske gåde er en del af det, som Løven af Judas stamme åbner, lige før nådetiden afsluttes. Kristus forandrer sig aldrig, og i den første og den store skuffelse i milleritternes historie åbenbarede Han en sandhed, som forklarede skuffelsens mysterium.

Efter den første skuffelse i milleritternes historie trak Han sin hånd bort fra en fejl i nogle af de tal, der var fremstillet på 1843-kortet. Fejlen repræsenterede den profetiske misforståelse, som frembragte skuffelsen. Milleritterne blev til sidst ledt til en række forståelser, som fast grundfæstede begyndelsesdatoen for de treogtyvehundrede dage. Med et fast udgangspunkt, som i det væsentlige var baseret på korsets dato, så de derpå, at det samme profetiske bevismateriale, som de havde benyttet til at identificere 1843, i virkeligheden ikke blot identificerede 1844, men selve dagen den 22. oktober 1844.

Efter den anden og store skuffelse åbenbarede Herren endnu en gang en sandhed, som besvarede alle de profetiske dilemmaer, der var blevet skabt af deres fejlagtige forkyndelse af, at den 22. oktober 1844 var Kristi andet komme. Herren åbnede emnet om helligdommen og de dermed forbundne sandheder, og den store skuffelse blev forklaret.

“Som et folk bør vi være alvorlige studerende af profetien; vi bør ikke hvile, før vi bliver indsigtfulde med hensyn til emnet om helligdommen, som fremstilles i Daniels og Johannes’ syner. Dette emne kaster et stort lys over vor nuværende stilling og gerning og giver os umiskendeligt bevis på, at Gud har ledt os i vor tidligere erfaring. Det forklarer vor skuffelse i 1844 og viser os, at den helligdom, som skulle renses, ikke var jorden, således som vi havde antaget, men at Kristus da trådte ind i det allerhelligste i den himmelske helligdom og dér udfører den afsluttende gerning i sit præstelige embede, til opfyldelse af engelens ord til profeten Daniel: ‘Indtil to tusinde og tre hundrede aftener og morgener; så skal helligdommen renses.’”

„Vor tro med hensyn til den første, den anden og den tredje engels budskaber var korrekt. De store vejmærker, vi har passeret, står urokkeligt fast. Selv om helvedes hærskarer måtte forsøge at rive dem løs fra deres grundvold og triumfere ved tanken om, at det er lykkedes dem, lykkes det dem dog ikke. Disse sandhedens søjler står fast som de evige høje, ubevægede af alle menneskers anstrengelser forenet med Satans og hans hærske. Vi kan lære meget og bør bestandig granske Skrifterne for at se, om disse ting forholder sig således. Guds folk skal nu have deres øjne fæstet på den himmelske helligdom, hvor vor store Ypperstepræsts sidste tjeneste i dommens værk finder sted, — hvor han går i forbøn for sit folk.“ Review and Herald,

27. november 1883.

Disciplenes skuffelse ved korsfæstelsen beroede på en urigtig forståelse af det rige, som Kristus skulle oprette ved korset. Johannes Døberens og apostlen Paulus' tjeneste omfattede arbejdet med at identificere, at den bogstavelige Israels husholdning og den bogstavelige jordiske helligdom var overgået til det åndelige Israel og den åndelige himmelske helligdom. Løven af Judas stamme forklarer altid skuffelsen for de „vise“. Forklaringen af den profetiske gåde om, at Rom er „den ottende, men er af de syv“, er en del af det værk, Judas Løve udfører for at forklare skuffelsen den 18. juli 2020.

Milleritterne så Rom som det fjerde rige i Bibelens profeti, og de så sontringen mellem hedenskab og pavedømme, men kunne ikke se det pavelige Rom som det femte rige i Bibelens profeti. Kort efter 1844 så pionererne, at De Forenede Stater var det næste rige i Bibelens profeti.

Denne erkendelse er fremstillet på pionerdiagrammet fra 1850, men deres evne til at erkende den fulde fremstilling af bibelprofetiens riger, sådan som de er fremstillet i Johannes' Åbenbaring kapitel sytten, lå ud over deres fatteevne, for de begyndte at vandre i Laodikeas ørken efter deres forkastelse af de „syv tider“ i 1863.

„Det gamle Israels historie er en slående illustration af adventfolkets tidligere erfaring. Gud ledte sit folk i adventbevægelsen, ligesom Han ledte Israels børn ud fra Egypten. I den store skuffelse blev deres tro prøvet, sådan som hebræernes blev det ved Det Røde Hav. Hvis de stadig havde stolet på den ledende hånd, som havde været med dem i deres tidligere erfaring, ville de have set Guds frelse. Hvis alle, der havde arbejdet i enhed i værket i 1844, havde modtaget den tredje engels budskab og forkyndt det i Helligåndens kraft, ville Herren mægtigt have virket sammen med deres bestræbelser. En strømflod af lys ville være blevet udgydt over verden. For år tilbage ville jordens indbyggere være blevet advaret, det afsluttende værk fuldendt, og Kristus ville være kommet for at forløse sit folk.“

„Det var ikke Guds vilje, at Israel skulle vandre fyrre år i ørkenen; han ønskede at føre dem direkte til Kana'ans land og grundfæste dem dér som et helligt, lykkeligt folk. Men »de kunne ikke komme ind på grund af vantro«. Hebræerne 3,19. På grund af deres frafald og apostasi omkom de i ørkenen, og andre blev oprejst til at gå ind i det forjættede land. På samme måde var det ikke Guds vilje, at Kristi komme skulle blive så længe forsinket, og at hans folk skulle forblive så mange år i denne verden af synd og sorg. Men vantroen skilte dem fra Gud. Da de nægtede at udføre det værk, som han havde pålagt dem, blev andre oprejst til at forkynde budskabet. I barmhjertighed mod verden udsætter Jesus sit komme, for at syndere må få anledning til at høre advarslen og finde et tilflugtssted i ham, før Guds vrede udgydes.“ The Great Controversy, 458.

Både James og Ellen White fastslog, at bevægelsen i 1856 var overgået til Laodikeas bevægelse, og i det foregående afsnit fastslår hun, at „hvis alle, som i 1844 havde arbejdet endrægtigt i sagen, havde modtaget den tredje engels budskab og forkyndt det i Helligåndens kraft, ville Herren have virket mægtigt sammen med deres bestræbelser.“ Derefter siger hun: „På samme måde“ medførte det „frafald og den apostasi“, som det gamle Israel gav udtryk for, at det gamle Israel måtte „gå til grunde i ørkenen.“ Afsnittet påpeger, at laodikeisk adventisme begyndte at vandre i ørkenen i den

tidsperiode, hvor de, som havde forkyndt Midnatsråbets budskab, stadig var i live.

I dag identificerer teologerne (de lærde) forskellige anvendelser af Åbenbaringen kapitel sytten, som enten er afledt af den futuristiske metode, der blev opfundet af jesuitterne, eller af det frafaldne protestantismes fordærvede teologiske praksisser. Symbolerne i Åbenbaringen sytten er meget enkle. Vi har identificeret de nødvendige symboler, så vi vil vende tilbage til de riger, der dér er repræsenteret, og sammenholde dem med de riger i Daniels bog kapitel to; for Jesus fremstiller altid enden på en ting ved begyndelsen på en ting.

Og der er syv konger: fem er faldet, og én er, og den anden er endnu ikke kommet; og når han kommer, må han kun blive en kort stund. Og dyret, som var og ikke er, er selv den ottende og er af de syv og går bort til fortabelse. Og de ti horn, som du så, er ti konger, som endnu ikke har fået noget rige; men de får magt som konger én time sammen med dyret. Åbenbaringen 17:10–12.

I vers tre blev Johannes i ånden ført frem til 1798. Fra dette udsigtspunkt i historien fik han at vide, at der var fem riger, som allerede var faldet. Disse riger var Babylon, Medo-Persien, Grækenland, det hedenske Rom og det pavelige Rom. William Miller kunne ikke udrede dette afsnit i kapitel sytten, for han kunne ikke erkende, at det pavelige Rom var et særskilt rige fra det hedenske Rom. Alligevel omtales rækkefølgen i Åbenbaringens kapitel tolv og tretten, for dragen i kapitel tolv repræsenterede det hedenske Rom, dyret, som steg op af havet i kapitel tretten, var pavedømmet, og jorddyret er De Forenede Stater. Søster White identificerer alle disse tre dyr som dragen, dyret og den falske profet. Ved at aflægge sit vidnesbyrd identificerer hun rigernes rækkefølge, og rækkefølgen stemmer overens med den anvendelse, vi gør af Åbenbaringen sytten.

„Under symbolerne af en stor rød drage, et leopardlignende dyr og et dyr med lammehorn blev de jordiske regeringer, som især ville gøre sig skyldige i at nedtræde Guds lov og forfølge Hans folk, fremstillet for Johannes. Krigen føres videre indtil tidens ende. Guds folk, symboliseret ved en hellig kvinde og hendes børn, blev fremstillet som værende stærkt i mindretal. I de sidste dage fandtes kun en rest tilbage. Om disse taler Johannes som dem, ‘som holder Guds bud og har Jesu Kristi vidnesbyrd.’“

“Gennem hedenskabets og dernæst gennem pavedømmets udøvede Satan sin magt i mange århundreder i et forsøg på at udslette Guds trofaste vidner fra jorden. Hedninger og papister blev drevet af den samme dragens ånd. De adskilte sig kun deri, at pavedømmet, under foregivende af at tjene Gud, var den farligere og grusommere fjende. Gennem romanismens virkemiddel tog Satan verden til fange. Guds bekendende kirke blev revet med ind i denne vildfarelses række, og i mere end tusind år led Guds folk under dragens vrede. Og da pavedømmet, berøvet sin styrke, blev tvunget til at ophøre med forfølgelsen, så Johannes en ny magt stige op for at give ekko af dragens røst og videreføre det samme grusomme og gudsbespottelige værk. Denne magt, den sidste, som skal føre krig mod kirken og Guds lov, blev symboliseret ved et dyr med lammehorn.”

„Men den strenge optegning med den profetiske blyant åbenbarer en forandring i dette fredelige billede. Dyret med de lammelignende horn taler med en dragens røst og ,udøver hele det første dyrs magt i dets nærhed‘. Profetien erklærer, at det vil sige til dem, som bor på

jorden, at de skal gøre et billede til dyret, og at ,det får alle, både små og store, rige og fattige, frie og trælle, til at tage et mærke på deres højre hånd eller på deres pande, så ingen kan købe eller sælge uden den, der har mærket eller dyrets navn eller tallet for dets navn.’ Således følger protestantismen i pavedømmets fodspor.“ Signs of the Times, 1. november 1899.

I første afsnit af den sidste passage identificerer søster White det hedenske Rom, det pavelige Rom og Amerikas Forenede Stater som »jordiske regeringer«. I det andet afsnit fastslår hun, at disse regeringer kom i rækkefølge, når hun siger: »gennem hedenskabet og dernæst gennem pavedømmet«, og: »da pavedømmet, berøvet sin styrke, blev tvunget til at ophøre med forfølgelsen, så Johannes en ny magt rejse sig for at give genlyd af dragens røst og videreføre det samme grusomme og gudsbespottelige værk.« Men hun standser ikke dér, for i det tredje afsnit fastslår hun, at Amerikas Forenede Stater skulle påtvinge hele verden endnu et rige. Hun siger: »Dyret med de lam-lignende horn taler med en dragens røst og ‘udøver al den første dyrets magt for dets øjne’. Profetien erklærer, at det vil sige til dem, som bor på jorden, at de skal gøre et billede til dyret.«

Åbenbaringens kapitel tolv og tretten identificerer det hedenske Rom, det pavelige Rom, Amerikas Forenede Stater og dyrets verdensomspændende billede, som oprettes af Amerikas Forenede Stater. Definitionen af „dyrets billede“ er foreningen af kirke og stat, og for at hele verden skal oprette et billede af dyret, identificerer det pr. definition, at der i de sidste dage vil blive påtvunget hele jorden en én-verdensregering. Riget vil bestå af en stat og en kirke, hvor kirken hersker over forholdet. Åbenbaringens kapitel tolv og tretten identificerer fire på hinanden følgende riger, og disse samme riger er repræsenteret i kapitel sytten og også i Daniels bog, kapitel to.

I 1798 så Johannes, at de første fem riger i Bibelens profeti allerede var faldet, og at der i 1798 da fandtes ét rige. Det rige i Bibelens profeti, som begyndte i 1798, var jorddyret i Åbenbaringen tretten, som begyndte som et lam, men ender med at tale som en drage. De Forenede Stater er det sjette rige med to horn i Bibelens profeti, som følger efter det femte rige, det åndelige Babylon, der havde modtaget et dødeligt sår. Det femte rige var det åndelige Babylon, som var blevet forbilledliggjort ved det første rige, det bogstavelige Babylon. Det sjette rige med to horn var blevet forbilledliggjort ved de to arme af sølv.

I 1798 skulle der være et rige, som endnu lå i fremtiden, for i 1798 er „den anden endnu ikke kommet“. Når dette syvende rige trådte frem i historien, skulle det kun „blive en kort stund“. Det femte rige fik et dødbringende sår, det sjette rige havde to horn, og det syvende rige varer kun i en kort tidsperiode. Passagens sammenhæng viser, at det syvende rige repræsenteres ved „de ti konger“, for når „de ti konger“ bliver til et rige, hersker de kun i „én time“, og én „time“ er et kort „rum“. Når „de ti konger“ hersker, hersker de sammen i den „ene time“ med dyret.

Og de ti horn, som du så, er ti konger, som endnu ikke har modtaget noget rige; men de får myndighed som konger én time sammen med dyret. Åbenbaringen 17,12.

De „ti horn“ er det syvende rige, men de hersker sammen med dyret i „én time“. „Den ene time“ er perioden med søndagslovskrisen, som begynder med den snart kommende søndagslov i De Forenede Stater. De samtykker i at herske sammen med dyret, for de tvinges til det af den primære

konge, som er De Forenede Stater. Søster White identificerer i det afsnit, vi netop har citeret, at den sidste magt, der forfølger Guds folk, er jordens dyr.

„Johannes så en ny magt stige op for at give genlyd af dragens røst og føre det samme grusomme og gudsbespottelige værk videre. Denne magt, den sidste, som skal føre krig mod kirken og Guds lov, blev symboliseret ved et dyr med lammehorn.“ Signs of the Times, 1. november 1899.

Det sidste rige i Bibelens profeti bliver tilvejebragt gennem det bedrag, som udføres af De Forenede Stater som den Falske Profet. Riget begyndte som et lam i 1798, men i de sidste dage tvinger det verden til at acceptere dyrets verdensomspændende billede, som per definition er foreningen af kirke og stat, hvor kirken har herredømmet over forholdet. Dette rige identificeres også som en trefoldig union.

„De Forenede Staters protestanter vil være de første til at række deres hænder ud over kløften for at gribe Spiritualismens hånd; de vil række ud over afgrunden for at slutte hænder med den romerske magt; og under indflydelsen af denne trefoldige forening vil dette land følge i Roms spor ved at nedtrampe samvittighedens rettigheder.“ The Great Controversy, 588.

Den trefoldige forening er foreningen af dragen, dyret og den falske profet, som i Åbenbaringen seksten drager ud til jordens konger og fører verden til Harmagedon.

Og jeg så tre urene ånder, som lignede frøer, komme ud af dragens mund og ud af dyrets mund og ud af den falske profets mund. For de er dæmoners ånder, som gør tegn, og som drager ud til kongerne på jorden og i hele verden for at samle dem til slaget på Gud den Almægtiges store dag. Åbenbaringen 16:13, 14.

„Den romerske magt“ er pavedømmet, dyret og det femte rige i Bibelens profeti, som fik et dødeligt sår. „Protestanterne“ repræsenterer De Forenede Stater, den falske profet, det sjette og sidste rige i Bibelens profeti. „Spiritualismen“ er De Forenede Nationer, dragen og det rige, som går med til at herske i én time sammen med dyret. Den trefoldige forening fuldbyrdes i løbet af den „ene time“, som er „timen“ for det „store jordskælv“ i Åbenbaringen elleve, hvilket er den snart kommende søndagslov.

„Ved det dekret, som håndhæver pavemagts institution i overtrædelse af Guds lov, vil vor nation fuldstændigt løsrive sig fra retfærdigheden. Når protestantismen vil række sin hånd over kløften for at gribe den romerske magts hånd, når den vil række over afgrunden for at slutte hånd med spiritualismen, når vort land under indflydelsen af denne trefoldige forening vil forkaste ethvert princip i sin forfatning som et protestantisk og republikansk styre og vil træffe foranstaltninger til udbredelsen af pavelige usandheder og vildfarelser, da kan vi vide, at tiden er kommet for Satans forunderlige virke, og at enden er nær.“ Testimonies, bind 5, 451.

I Daniels andet kapitel er Babylon, det første rige i Bibelens profeti, fremstillet ved hovedet af guld, et forbillede på det åndelige Babylon, det femte rige i Bibelens profeti. Medernes og persernes dobbelte rige, skuldrene og armene af sølv, det andet rige i Bibelens profeti i Daniel 2, repræsenterer jorddyret med de to horn, De Forenede Stater, det sjette rige i Bibelens profeti.

Kobberet i billedstøtten i Daniel 2, som repræsenterer Grækenland, det tredje rige i Bibelens profeti, repræsenterer De Forenede Nationer, det syvende hoved, som bliver ved i „én time“, og som går med til at indtage en position i dragens, dyrets og den falske profets trefoldige union.

Jerneriget i Daniel kapitel to, det fjerde rige i Bibelens profeti, repræsenterer det ottende rige, som er af de syv. Det bogstavelige hedenske Rom, det fjerde rige, repræsenterer det moderne Rom, som er et rige, der er opbygget ved foreningen af Kirke og Stat, hvor Kirken hersker over forholdet. Dette rige er trefoldigt af natur, for den fremmeste konge blandt de „ti konger“ er det sjette rige, som er jorddyret. Det sjette rige er Akab, som var gift med Jesabel. Når det sjette rige fremstilles i sin trefoldige forening, er det det moderne Rom, som blev forudgået af det femte rige, der var det pavelige Rom, hvilket blev forudgået af det fjerde rige, det hedenske Rom.

Milleritterne så kun Rom som det fjerde og sidste rige. De erkendte, at det var af todelt natur, men kunne ikke se noget andet efterfølgende jordisk rige. Det fjerde rige var det hedenske Rom, som gik forud for det pavelige Rom, det femte rige, hvilket efterfølges af det moderne Rom, det sjette rige. Det sjette rige er det tredje af tre romerske fremtrædelser.

Den trefoldige forening af dragen, dyret og den falske profet er både det moderne Rom og tillige Babylon den Store, hvis dødbringende sår er blevet lægt. De Forenede Stater, De Forenede Nationer og Tyrus' skøge repræsenterer det ottende og sidste rige, men alle tre er de allierede i det sjette riges trefoldige forening, som er den sidste magt „til at føre krig mod kirken og Guds lov.“

De Forenede Stater udgør en tredjedel af det sjette rige. De Forenede Nationer er, som en del af den trefoldige union, også en tredjedel af det sjette rige, og pavedømmet er ligeledes en tredjedel af det sjette rige. På dette niveau er tallet for De Forenede Stater SEKS, og tallet for De Forenede Nationer er SEKS, og tallet for pavedømmet er SEKS. Den trefoldige union repræsenterer en mands tal, „syndens menneske“, og hans tal er SEKS-SEKS-SEKS.

Her er visdom. Den, som har forstand, skal beregne dyrets tal; for det er et menneskes tal; og dets tal er seks hundrede og seks og tres. Åbenbaringen 13,18.

Det sjette og sidste særskilte rige er Amerikas Forenede Stater, men det bedrager verden, for det er den falske profet.

Og det udøver det første dyrs hele magt for dets øjne og får jorden og dem, der bor på den, til at tilbede det første dyr, hvis dødelige sår blev lægt. Og det gør store tegn, så det endog får ild til at falde ned fra himlen på jorden for menneskers øjne, og det forfører dem, der bor på jorden, ved hjælp af de tegn, som det fik magt til at gøre for dyrets øjne; idet det siger til dem, der bor på jorden, at de skal lave et billede af dyret, som havde sværdhugget og dog blev i live.
Åbenbaringen 13:12–14.

„Den første skabnings magt for hans øjne“ repræsenterer den magt, der blev givet pavedømmet af Europas konger, begyndende med Klodevig i året 496. De Forenede Stater anvender deres militære magt, ledsaget af deres økonomiske magt, til at bedrage og tvinge verden. De Forenede Stater tvinger verden til at tilbede pavedømmet gennem håndhævelsen af søndagstilbedelse. De Forenede Stater gør store tegn ved at lade ild (et symbol på et budskab) falde ned fra himlen; dette skal

fuldbyrdes ved Informationsmotorvejen, som repræsenterer den fulde udvikling af hjernevask og propaganda, hvilket er hypnosens moderne manifestation. På grund af den tiltagende krise, som islam bringer over jorden, idet de opfylder deres rolle i at opirre folkene til vrede, bedrages verden til at acceptere det verdensomspændende system af foreningen mellem kirke og stat, som består af dragen, dyret og den falske profet.

Når det attende vers i Åbenbaringen tretten siger: »Beregn dyrets tal«, er tallet de tre magter, som forenes for at udgøre det sjette og sidste rige. Når dette 666's rige bliver oprettet, vil det være opfyldelsen af den profetiske gåde om, at den ottende konge er af de syv. Denne profetiske gåde er en del af den sandhed, som bliver åbnet, når Løven af Judas stamme åbner Jesu Kristi Åbenbaring.

Af denne grund bevidnes gåden om det endelige rige, som er det trefoldige sjette rige, som også er det åndelige Babylon, der blev glemt i halvfjerds symbolske år, og som er det moderne Rom, og som også er dyrets verdensomspændende billede, som blev forbilledliggjort ved Babylons første rige og det hedenske Roms fjerde rige, to gange ved den identifikation, at det er de „vise“, som vil forstå denne sandhed; thi gåden om 666 bygger på dem, som har visdom, ligesom gåden om, at den ottende konge er af de syv.

Her er visdom. Den, som har forstand, skal udregne dyrets tal; thi det er et menneskes tal, og dets tal er seks hundrede og seks og tres. Åbenbaringen 13,18.

Og her er den forstand, som har visdom. De syv hoveder er syv bjerge, hvorpå kvinden sidder. Åbenbaringen 17:9.

Åbenbaringen af Jesu Kristi forsegling brydes af de “vise”, ikke af de ugudelige. Begge henvisninger til visdom i Johannes' Åbenbaring handler om dem, som har “forstand”, og det, de “vise” forstår, er “kundskabens vækst”. Den “kundskabens vækst”, som er Jesu Kristi Åbenbaring, er åbenbaringen af, at det ottende rige, som er 666's trefoldige rige, også er fremstillet i Daniels bog kapitel to; thi juvelerne i Millers drøm skal skinne ti gange klarere i de sidste dage.

Vi vil fortsætte dette studium i den næste artikel.

“I Åbenbaringen fremstilles Guds dybe ting. Selve det navn, der er givet dens inspirerede sider, ‘Åbenbaringen’, modsiger påstanden om, at dette er en forseglet bog. En åbenbaring er noget, der er åbenbaret. Herren selv åbenbarede for sin tjener de mysterier, som denne bog rummer, og det er hans hensigt, at de skal være åbne for alles studium. Dens sandheder er henvendt til dem, der lever i de sidste dage af denne jords historie, såvel som til dem, der levede på Johannes' tid. Nogle af de scener, der skildres i denne profeti, hører fortiden til, nogle finder sted nu; nogle fremstiller afslutningen på den store strid mellem mørkets magter og himmelens Fyrste, og nogle åbenbarer de frelstes sejr og glæder på den jord, der er gjort ny.

“Lad ingen mene, at fordi de ikke kan forklare betydningen af hvert eneste symbol i Åbenbaringen, er det nytteløst for dem at granske denne bog i bestræbelsen på at lære betydningen af den sandhed at kende, som den indeholder. Han, som åbenbarede disse mysterier for Johannes, vil give den sandfærdige gransker en forsmag på de himmelske ting. De, hvis hjerter er åbne for at modtage sandheden, vil blive sat i stand til at forstå dens lære og

vil få den velsignelse, som er lovet dem, der 'hører denne profetis ord og holder fast ved det, som deri er skrevet.'"

„I Åbenbaringen mødes og afsluttes alle Bibelens bøger. Her findes fuldendelsen af Daniels bog. Den ene er en profeti; den anden en åbenbaring. Den bog, der blev beseglet, er ikke Åbenbaringen, men den del af Daniels profeti, som vedrører de sidste dage. Engelen befalede: 'Men du, Daniel, luk ordene til og besegl bogen indtil endetiden.' Daniel 12,4.“ Acts of the Apostles, 584, 585.